

Biliyor Musun

– de_ -soulmate · 30 Ağustos 2010

Sen parke taşlarını sayardın efsunlu kentin Yürürdük yan yana yakınlığımız kadar uzaktık belki
Rüzgâr tarardı saçlarımı
Parmaklarınla tanışmadan önce
Ne önemi vardı ki aylardan Nisan'mış
Mayıs gülleri bastırırdı nasılsa yağmurun kokusunu
Sol bileğimizden süzülen sonbaharmış

Bir zaman bir tarihi hatırlamıyorum
Tren sesini duyuyor musun diye sormuştun
Ne istasyon vardı halbuki yakınımızda ne liman
Geleceğe giden şimendiferlere el sallayan bizler mişiz
Ayaklarımızın hiç değmediği o gardan
Rumeli caddesindeki elit bir kafenin ikinci katında
Ardımızda öperek bıraktığımız
Bardaklar şahit
/Bu gecikmiş bir itiraftır/
Belki çocukça
Belki dudaklarınla hiç buluşmadan
Denizin kayalara şavkınca
Gecenin sabahlara borçlandığınca
Ürpererek sebepsizce göz kısışlarından
Bundan kalma bir alışkanlık belki
Ay ışığı üşümelerim
Seni kaybetme korkumandı oysa
İşaret levhalarını çıkmaz sokaklara çevirişim
Bu yüzdendi işte
Seni çok sevdiğimi hiç söyleyemeyişim

Hiç bilmezsin
Mabede kapanır gibi şiirlere adandığımı
Çünkü yazdıklarım senin ölümsüzlüğünün
Emaresidir

Sessizce geçiyor yine
Pencerenin kenarından akşam üzeri

Bu saatlerde dilenir zavallılığım küçücük elleriyle (seni)
Bir martının kanadından uzansam şimdi
Pierre lotiye
Ve şımarık kahkahaların yükselmiyorsa
Köhne bir masadan
Ahh
İnadına unutmak istemeyişlerim var ya
Alın yazımı reddetmek sanki

Biliyor musun
Seni sevmek daha zor ve ağırlıdır yaşamaktan
Bu yüzden ölmek istemeyişim belki